

“यादृशी परिषत् सीते ! दूतचार्यं तथाविधः ।
ध्रुवमटौव राजा मां यौवराज्येऽभिषिष्यति ॥”

परिषत् खलु द्विविधा, ज्ञानवती ऋषिपरिषत्,
सैव द्विविधा सती त्रिविधा पुनरनेन कारण-
विभागेन सुहृत्परिषत्, उदासीनपरिषत्, प्रति-
निविष्टपरिषत् इति । तत्र प्रतिनिविष्टायां परि-
षदि ज्ञानविज्ञानवचनप्रतिवचनशक्ति सम्यग्नायां

ऋषायां वा न कथञ्चित् केनचित् सह जल्पो
विधीयते । ऋष्यानाम् सुहृत्परिषदि उदा-
सीनायां वा ज्ञानविज्ञानमन्तरेणाद्यदीप्रयशसा
महाजनद्विष्टेन सह जल्पो विधीयते । तद्विधेन
च सह क्रययता आविह्वदीर्घसूत्रसङ्कलैर्वाक्य-

दृक्कैः कथयितव्यम् । अतिद्वष्टं सुहृत्सङ्घ-
सता परं रूपयता च परिषदमाकारेणुव-
तश्चास्य वाक्पावकाशो न दीयः । कष्टशब्दश्च
नुवन् वक्तव्यो नोच्यत इति । अथवा पुनर्हीना ते
प्रतिज्ञेति पुनश्चाक्रयमानः प्रतिवक्तव्यः । परि-
संवत्सरोभव शिष्यश्च तावन् । पर्यापमेतावत्ते ।

ऋषदपि हि पारितोषिकं निहतं निहतमाहु-
रिति । नास्य योगः कर्मणः कथञ्चिदप्येवं श्रेयसा
सह विद्यन् वक्तव्यमित्याहु रित्येके । नत्वं
व्यायसा सह विग्रहं प्रशंसन्ति कुशलाः । प्रत्य-
वरेण तु सह समानाभिमतान् वा विद्यन् जल्पता

सुहृत्परिषदि कथयितव्यम् । अथवाप्य-
दासीनपरिषदि अनवधानश्रवणज्ञानविज्ञानोप-
धारणवचनशक्तिसम्यग्नायां कथयता चाव-
हितेन परस्य साद्गुण्यदीर्घबलमवेणितव्यम् ।
समवेक्ष्य च यत्रैतं श्रेष्ठं मन्यते नास्य तत्र
जल्पं योजयेत् अनाविक्रतमयोगं कुर्वन् । यत्र
त्वेनमवरं मन्यते तत्रैवेनामशु निगृह्णीयात् ॥”

इति चरके विमानस्थानेऽष्टमेऽध्याये ॥
परिषत्त्वं यथा, प्रावञ्चित्तविवेके ।
“एकविंशतिमन्त्राकैर्मोमांसाभ्यायपारगैः ।
वेदाङ्गकुशलेष्वैव परिषत्त्वं प्रकल्पयेत् ॥”

परिषदः, पुं, (परितः सीदतीति । परि + सट् +
अच् । “सदिरप्रतेः ।” ८ । ३ । ६६ । इति
घत्वम् ।) पारिषदः । अनुचरः । इति भरत-
कृतद्रुहूपकोषः ॥

परिषदाः, पुं, (परिषदमर्हतीति । परिषद् + यत् ।)
परिषद्वलः । इति भरतकृतद्रुहूपकोषः ॥
परिषद्वलः, पुं, (परिषदस्यास्तीति । परिषद् +
“रजःकृष्यासुतिपरिषदो बलच् ।” ५ । २ ।
१११ । इति बलच् ।) सभासदः । पारिषदः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, भट्टिः । ४ । १२ ।
“ब्रातीनय्यालदीप्रास्त्रः सुत्वनः परिपूजयन् ।
परिषद्वलात्कहात्तौराट नैकटिकाश्रमान् ॥”)

परिष्कन्दः, त्रि, (परिष्कन्दतीति । परि + स्कन्द +
गतिश्रीषण्योः + पचादाच् । “परेष ।” ८ ।
३ । ७४ । इति घत्वम् ।) परिष्कन्दः । पर-
पुष्टः । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥
परिष्कणः, त्रि, (परि + स्कन्द + क्तः । दस्य तस्य
च नः । “परेष ।” ८ । ३ । ७४ । इति घत्वे

णत्वश्च ।) परिष्कन्दः । इत्यमरटीकायां राय-
सुकुटः ॥

परिष्कारः, पुं, (परिष्कृत्यतेनेन । परि + क्त +
“सम्यरिभ्यां करोती भूषणे ।” ६ । १ । १३७ ।
इति सुट् । “परिनिवीति ।” ८ । ३ । ७० ।
इति घत्वम् ।) अलङ्कारः । इत्यमरः । २ । ६ ।
१०१ ॥ संस्कारः । शुद्धिः ॥

परिष्कृतः, त्रि, (परिष्कृत्यते स्म इति । परि + क्त +
क्तः । “सम्यरिभ्यामिति ।” सुट् । “परि-
निवीति ।” ८ । ३ । ७० । इति घत्वश्च ।)
भूषितः । अलङ्कृतः । इत्यमरः । २ । ६ । १०० ॥
वेष्टितः । इति हेमचन्द्रः ॥ आहितसंस्कारः ।
इति वेदिशास्त्रटीकायां भरतः ॥

परिष्कृतभूमिः, स्त्री, वेदिः । परिष्कृता यज्ञार्थं
प्रयुक्तनाय यज्ञपात्रासादनाय चाहितसंस्कारा
भूमिः । इत्यमरभरतौ ॥

परिष्टोमः, पुं, (परितः सूयते नानावर्णवत्त्वादिति ।
सु + मन् । ततः घत्वम् । केचित्सु “परेःसौतिं
प्रति अनुपसर्गत्वात् न षः ।” इत्युक्त्वा परि-
स्तोम इति कल्पयन्ति ।) परिस्तोमः । इत्यमर-
टीकायां स्वामी ॥

परिष्वङ्गः, पुं, (परिष्वङ्गनम् । परि + श्वङ्ग + वञ् ।
“परिनिवीति ।” ८ । ३ । ७० । इति घत्वम् ।)
अलिङ्गनम् । इत्यमरः । ३ । २ । ३० ॥ (यथा,
गोः रामायणे । १ । ४ । ८८ ।
“अङ्गदप्रसुखानाच्च हरीणां रामदर्शनम् ।
हनूमतः परिष्वङ्गो राघवेण महात्मना ॥”)

परिसभ्यः, पुं, सर्वतोभावेन सभार्यां साधुः इत्यर्थे
यत् प्रत्ययः ॥ परिषदः । सभासदः ॥
परिसरः, पुं, (परिसरन्त्यत्र । परि + सर +
“पुंसौति ।” ३ । ३ । ११८ । इति घः ।) पर्यन्तभूः । नदी-
नगरपर्यन्तादेरुपान्तभूमिः । इत्यमरभरतौ ॥
(यथा, मेघदूते । ६६ ।
“सुक्ताजालैः स्तनपरिसरच्छिन्नसूत्रैश्च हृदि-
र्नेशो मार्गः सवितुरुदये सूच्यते कामिनीनाम् ॥”)
न्द्युः । विधिः । इति मेदिनी । २ । २७६ ॥

परिसर्पः, पुं, (परि समन्तात् सर्पणम् । परि +
सर्प + घञ् ।) परिक्रिया । परिजनादिना
वेष्टनम् । समन्तात् सर्पणम् । इत्यमरभरतौ ॥
(सर्पविशेषः । यथा, सुश्रुते कल्पस्थाने
४ अध्याये । तत्र दर्शिकराः । “गवेधुकः परि-
सर्पः खरुषणः ककुदः पद्मो महापद्मः ॥” इति ।
कुष्ठविशेषः । यथा, तत्रैव निदानस्थाने ५म
अध्याये । “सुन्दकुष्ठान्यपि स्थूलारुक्त्वं महा-
कुष्ठमेककुष्ठश्चर्मैर्दलं विसर्पः परिसर्पः सिध्द
विचर्चिका कितिमं पामा रकसा चेति ॥”)

परिसर्था, स्त्री, (परिसरणमिति । स्र गतौ + “परि-
सर्था परिसर्थेति ।” ३ । ३ । १०१ । इत्यस्य
वार्त्तिं इति निपातनात् सिद्धम् ।) परीसारः ।
सर्वतोभ्रमणम् । भूमौ सर्वतोभ्रमणम् । इति
सर्वस्वम् ॥ अन्तसरणम् । इति केचित् । इत्य-
मरभरतौ ॥

परिष्कन्दः, पुं, (परिष्कन्दतीति । परि + स्कन्द +
अच् । “परेष ।” ८ । ३ । ७४ । इति पत्ते-
घत्वाभावः ।) परपुष्टः । परेण प्रतिपालितः ।
इत्यमरः । २ । १० । १८ ॥

परिष्कन्नः, पुं, (परि + स्कन्द + क्तः । “परेष ।”
८ । ३ । ७४ । इति पत्ते घत्वाभावः ।) परि-
स्कन्दः । इत्यमरटीकायां रायसुकुटः ॥
परिस्तोमः, पुं, (परि सूयते प्रशस्यते नानावर्ण-
वत्त्वात् । परि + सु + “अत्तिस्तुस्विति ।” मन् ।
यद्वा परिगतः स्तोमोऽत्र वर्णस्तोमत्वात् ।)
गणपुष्टस्थचिकम्बलः । इत्यमरः । २ । ८ । ४२ ॥
हातीर पिठेर भुल इति भाषा ॥

परिस्यन्दः, पुं, (परि + स्यन्द + अर्थकरणे घञ् ।)
कुसुमप्रकरादेः पत्रावल्यादेश्च रचना । इत्य-
मरः । २ । ६ । १३७ ॥ परिकरः । परिवारः ।
इति हेमचन्द्रः । ३ । ३७६ ॥ (भावे + घञ् ।)
सर्वतोभावेन स्यन्दनश्च ॥ (मर्दनम् । यथा,
महाभारते । १ । १५४ । ८ ।
“अहमेतं हनिष्यामि प्रेक्षन्त्यास्ते सुमध्यमे ! ।
नार्यं प्रतिबलो भीरु ! राक्षसापमहो मम ।
सोऽहं युधि परिस्यन्दमथवा सर्वराक्षसाः ॥”)

परिस्यन्दनं, स्त्री, (परि सर्वतोभावेन स्यन्दते
इति । परि + स्यन्द + लुगट् ।) सर्वतोभावेन कम्प-
नम् । यथा । कीर्त्ति परिस्स्यन्दनसाधनसाध्यः ।
यथा गमनादिः । कोऽप्यपरिस्यन्दनसाधनसाध्यः ।
यथा अवस्थानादिः । इति गोयीचन्द्रः ॥

परिस्यन्दमानः, त्रि, (परिस्स्यन्दते इति । परि +
स्यन्द + शानच् ।) सर्वतोभावेन कम्पमानः ।
यथा । “अनवरतपरिस्यन्दमाना परिमित-
पवनादिपरमाद्युत्तनसंयोगसन्तानान्तःपाति-
त्यक्तोनामविरतमेवोपरमात् ॥” इति सामान्य-
लक्षणायां शिरोमणिः ॥

परिस्यन्दः, पुं, (परि + स्यन्द + भावे घञ् ।
अप्राणिकर्तृकत्वे वा घत्वम् ।) परिस्स्यन्दः । इत्य-
मरटीकायां भरतः ॥

परिसुत, स्त्री, (परिसवतीति । परि + सु + क्तिप्
तुक् च ।) वरुणात्मजा । मदिरा । इत्यमरः ।
२ । १० । ३६ ॥ (यथा, अथर्ववेदे । ३ । १२७ ।
“एमां परिसुतः कुम्भ आदधः कलशैरगुः ॥”
सर्वतोभावेन चरिते त्रि । यथा, ऋग्वेदे । ८ ।
३६ । १० ।

“त्वामापः परिसुतः परियन्ति स्वसेतवो नभन्ता-
मन्यके समे ॥”)
परिसुतः, त्रि, (परितः सूयते स्म । सु सवणे +
“गत्वर्थेति ।” ३ । ४ । ७२ । इति क्तः ।) सव-
युक्तः । सर्वतोभावेन चरितः । इति मेदिनी ।
ते । २०६ ॥ (वारुणीशब्देऽस्या विष्टतिर्ज्ञातया ।
यथा, यजुर्वेदे । २ । ३४ ।
“ऊञ्च वहन्तीरष्टतं हृतं पयः कीलालं परि-
सुतम् ॥”)

परिसुता, स्त्री, (परितः सूयते स्मेति । परि + सु +
क्तः । स्त्रियां टाप् ।) अन्नादिभ्यः चरणेन जात-